

Αρχική σελίδα>Χρήματα/Χρηματικές απαιτήσεις>Μικροδιαφορές Μικροδιαφορές

Λουξεμβούργο

1 Ύπαρξη ειδικής διαδικασίας μικροδιαφορών

Εκτός από την ευρωπαϊκή διαδικασία μικροδιαφορών, που θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 861/2007 της 11ης Ιουλίου 2007, η νομοθεσία του Λουξεμβούργου προβλέπει μια απλουστευμένη διαδικασία είσπραξης απαιτήσεων έως 15.000 ευρώ (λαμβάνεται υπόψη η κύρια οφειλή, χωρίς τόκους και έξοδα), που αποκαλείται «διαταγή πληρωμής – ordonnance de paiement».

1.1 Πεδίο εφαρμογής της διαδικασίας, κατώτατο όριο

Η είσπραξη των απαιτήσεων με τη διαδικασία της διαταγής πληρωμής είναι δυνατή για κάθε χρηματική απαίτηση μέχρι του ποσού των 15.000 ευρώ και υπό την προϋπόθεση ότι ο οφειλέτης κατοικεί στο Μεγάλο Δουκάτο του Λουξεμβούργου.

1.2 Εφαρμογή της διαδικασίας

Η προσφυγή στη διαδικασία της διαταγής πληρωμής είναι προαιρετική για τον πιστωτή, ο οποίος μπορεί επίσης να προσφύγει στο ειρηνοδικείο με έγερση αγωγής.

Μία από τις διαφορές που υπάρχουν μεταξύ της διαδικασίας έκδοσης διαταγής πληρωμής ενώπιον του ειρηνοδικείου («ordonnance de paiement») και της διαδικασίας έκδοσης διαταγής πληρωμής ενώπιον του πρωτοδικείου («ordonnance sur requête») είναι ότι η διαδικασία ενώπιον του ειρηνοδικείου μπορεί να καταλήξει στην έκδοση δικαστικής απόφασης, ενώ η διαδικασία ενώπιον του πρωτοδικείου καταλήγει σε κάθε περίπτωση σε έκδοση διαταγής πληρωμής.

1.3 Έντυπα

Η αίτηση έκδοσης διαταγής πληρωμής υποβάλλεται στη γραμματεία του ειρηνοδικείου με απλή προφορική ή γραπτή δήλωση.

Η αίτηση πρέπει να αναφέρει, επί ποινή ακυρότητας, το όνομα, το επώνυμο, το επάγγελμα και τον τόπο κατοικίας ή διαμονής του αιτούντος και του καθού η αίτηση, τις αιτίες και το ποσό της απαίτησης και πρέπει να διατυπώνεται αίτημα έκδοσης διαταγής πληρωμής υπό όρους.

Ο δανειστής οφείλει να επισυνάπτει ή να καταθέτει όλα τα έγγραφα που στοιχειοθετούν την ύπαρξη και το ποσό της απαίτησης και τεκμηριώνουν το βάσιμό της.

Από τη σύγκριση των κειμένων συνάγεται ότι για τις αιτήσεις ενώπιον του ειρηνοδικείου απαιτείται λιγότερο διεξοδική αιτιολόγηση, εφόσον αρκεί να προσδιοριστούν το ποσό και η προέλευση της απαίτησης.

1.4 Συνδρομή

Η νομοθεσία δεν προβλέπει καμία υποχρέωση παροχής συνδρομής στους πολίτες εκ μέρους των δικαστικών επιμελητών και των δικαστηρίων.

1.5 Κανόνες που αφορούν τη διεξαγωγή αποδείξεων

Εφαρμόζονται οι κανόνες αποδείξεων του κοινού δικαίου. Βλέπε το θέμα «Διεξαγωγή αποδείξεων – Λουξεμβούργο».

1.6 Έγγραφο διαδικασίας

Εάν ο οφειλέτης υποβάλει αντιρρήσεις και ο δανειστής επιθυμεί τη συνέχιση της διαδικασίας, προβλέπεται υποχρεωτικά η διεξαγωγή δημόσιας συζήτησης στο ακροατήριο.

1.7 Περιεχόμενο απόφασης

Οι αποφάσεις που εκδίδονται σε υποθέσεις έκδοσης διαταγής πληρωμής υπόκεινται στους ίδιους κανόνες και αρχές με τις αποφάσεις που εκδίδονται με την τακτική διαδικασία.

1.8 Επιστροφή εξόδων

Σύμφωνα με τη νομοθεσία του Λουξεμβούργου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται συνήθως στα δικαστικά έξοδα. Ο διάδικος που ηττάται καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, αλλά το δικαστήριο μπορεί, με ειδική και αιτιολογημένη απόφαση, να επιδικάσει την καταβολή του συνόλου ή μέρους των εξόδων σε άλλον συμμετέχοντα στη δίκη. Εάν ο νικήσας διάδικος έχει υποβληθεί σε έξοδα διαδικασίας, μπορεί να υποχρεώσει τον ηττηθέντα διάδικο να του τα καταβάλει.

Σε αντίθεση με τον κανόνα που ισχύει σε άλλα κράτη, η επιστροφή των δικηγορικών αμοιβών δεν προβλέπεται συστηματικά. Σύμφωνα με τη νομοθεσία του Λουξεμβούργου, τα «έξοδα» που αναφέρονται στο άρθρο 238 του νέου κώδικα πολιτικής δικονομίας καλύπτουν τα έξοδα δικαστικού επιμελητή, τα έξοδα πραγματογνωμόνα, τις ενδεχόμενες αποζημιώσεις που καταβάλλονται σε μάρτυρες, τα έξοδα μετάφρασης κ.λπ., αλλά όχι την αμοιβή του δικηγόρου.

Ο δικαστής μπορεί να επιδικάσει υπέρ του διαδίκου που κερδίζει τη δίκη αποζημίωση για τα έξοδα που προκάλεσε η δίκη, περιλαμβανομένης της αμοιβής του δικηγόρου. Αυτό αφορά ιδίως την περίπτωση που κρίνεται άδικο να επιβαρυνθεί ένας διάδικος με έξοδα που πραγματοποίησε τα οποία δεν περιλαμβάνονται στα δικαστικά έξοδα, οπότε ο δικαστής μπορεί να καταδικάσει τον άλλο διάδικο να του καταβάλει το ποσό που καθορίζει.

Επισημαίνεται ότι η απόφαση για επιδίκαση ή μη διαδικαστικής αποζημίωσης επαφίεται στην κρίση του δικαστή, ακόμη και για το ποσό αυτής της αποζημίωσης.

1.9 Δυνατότητα έφεσης

Στις διαταγές πληρωμής εφαρμόζονται οι κανόνες του κοινού δικαίου. Οι αποφάσεις του ειρηνοδικείου υπόκεινται σε έφεση, όταν η αξία του αντικειμένου της διαφοράς υπερβαίνει τα 2.000 ευρώ.

Σχετικοί σύνδεσμοι

LEGILUX

<https://justice.public.lu/fr.html>

Τελευταία επικαιροποίηση: 06/04/2022

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.